

ZYGMUNT ŁUPINA

ur. 1929; Obrocz

BIOGRAM ŚWIADKA HISTORII

Zygmunt Łupina urodził się 2 maja 1929 r. w Obroczy koło Zamościa. Był synem Władysława i Stanisławy z domu Pupiec. W 1936 r. rodzina przeniosiła się do Zamościa, tam uczęszczał do szkoły powszechnej nr 5 im. Królowej Jadwigi, którą ukończył w 1943 r. W 1941 r. stracił ojca, który zginął w Auschwitz za działalność w ZWZ, a w 1947 r. – matkę. Od września 1944 r. był uczniem I Liceum im. Jana Zamoyskiego w Zamościu. Maturę zdał w 1950 r. Jako aktywista i przodownik nauki i pracy, dostał się bez egzaminu na weterynarię na Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Od czasów liceum był członkiem Związku Młodzieży Polskiej, na studiach został przewodniczącym Komitetu Uczelnianego Zrzeszenia Studentów Polskich na UMCS-ie, przewodniczącym Zarządu Uczelnianego ZMP i sekretarzem Zarządu Środowiskowego Akademickiego Związku Sportowego. W 1951 r. wstąpił do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. W 1954 r., nie ukończywszy weterynarii, podjął studia historyczne na UMCS, które ukończył w 1958 r. W okresie odwilży 1956 r. znalazł się w gronie rewizjonistów, brał aktywny udział w organizowaniu wieców Października 1956 r., współorganizował Rewolucyjną Grupę Studentów i był w redakcji jej pisma „Pod Wiatr”. Po Październiku oddał legitymację partyjną PZPR.

Po studiach podjął pracę nauczyciela historii w szkołach lubelskich: w liceum na Podwalu (obecnie VIII Liceum na Majdanku), w IX Liceum na LSM-ie, a w latach 1975-1991 w II Liceum im. hetmana Zamoyskiego. Był członkiem Związku Nauczycielstwa Polskiego. W 1977 r. obronił na UMCS doktorat dotyczący historii Stronnictwa Narodowego. W 1976 r. otrzymał Złoty Krzyż Zasługi. W październiku 1980 r. założył w Liceum Zamoyskiego Komisję Zakładową „Solidarności” i został przewodniczącym rady Sekcji Nauczycielskiej Regionu Środkowo-Wschodniego NSZZ „Solidarność”. W grudniu 1980 r. został członkiem Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego w Regionie Środkowo-Wschodnim i zastępcą kierownika Wszechnicy Związkowej, której celem było prowadzenie wykładów politycznych, historycznych i innych na terenie Lubelszczyzny. 13 grudnia 1981 r. został internowany w ośrodku we Włodawie, następnie w Załężu i Piaskach koło Kielc. W ośrodkach nadal prowadził Wszechnicę. Po zwolnieniu z internowania 15 września 1982 r. nadal działał w podziemnej „Solidarności” i prowadził Wszechnicę.

Autor biogramu	Aleksandra Bańkowska
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"